

человѣкъ отъ гадъ ухапанъ; станѣ, затвори вратата и като тегли веревѣтъ (сюрмето), сѣдна изново на столѣтъ си и каза :

— Ей!

Мацко послѣдува :

— Истинѣ ли е че ты и други единъ, двама сте убили единъ богатъ старецъ който былъ ви направилъ голѣмы добрини?

— Ей!

— Истинѣ ли е че единъ-тъ отъ тѣзи които ти помогнали да го убиешъ былъ Паскаль, а другыйтъ Ангели?

— Но що е? Отъ гдѣ знаешъ ты всичко това рече Трипани безпокоинъ.

— Отъ гдѣ го знаѣхъ излишно е да мя пыташъ, отговаряй ми по-скоро, защото нѣмашъ врѣме да губишъ. Кажй ми истинѣ ли е това що тя пытахъ?

— Ей?

— Истинѣ ли е че ты си единъ отъ най-голѣмитѣ крадцы що има въ Цариградъ?

— Истинѣ.

— Истинѣ ли е че си съсиналъ семейството на онзи старецъ когото си убилъ, на Г. Войтиди?

— Ей, истинѣ!

— Истинѣ ли е че тѣзи дни си изгубилъ единъ мечъ обкованъ съ елмазы, на който отгорѣ имало слова издѣлбаны, що си го былъ зель отъ онзи старецъ, когото си убилъ?

— Истинѣ!

— Истинѣ ли е че твойта дружина обрахъ маазхѣ на Г. Ариста?

— Истинѣ.

— Истина ли е че Г. Аристъ ималъ за писарь сынѣтъ на стареца когото си убилъ.

— Незнаяхъ нищо, сега отъ тебе чувамъ?